

Kız ve Ay Hayvanları

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Ay Hayvanları

Ebru Mina TOMURCUK

Bir zamanlar Lila adında, her zaman meraklı bir kız vardı. Sıcak açık kahverengi teni, dalgalı siyah saçları ve merakla parlayan büyük kehribar gözleri vardı. Her gece aya bakar ve onu ziyaret etmeyi hayal ederdi. Bir akşam, penceresinde parıldayan bir yıldız tozu yolu belirdi ve korkmadan üzerine adım attı.

Yol, Lila'yı zeminin hafifçe parladığı ve çiçeklerin elmas gibi ısıldadığı büyülü bir dünyaya götürdü. Burası göksel bahçeydi, ama bir sorun vardı. Çiçekler boynunu bükmüş, çeşme kurumuştur. Lila, yeşil bahçıvan önlüğü giymiş, çok üzgün görünen küçük bir tavşan gördü. 'Bahçemiz bozuldu,' diye fısıldadı tavşan.

Ay tavşanı kendini Clover olarak tanıttı. 'Ben bahçıvanım,' dedi, 'ama her şeyi tek başıma düzeltemem.' Tam o sırada, mor yıldız atkılı gümüş bir tilki sıçrayarak geldi. 'Ben Sable, inşaatçığım,' dedi sırtarak. 'Ve bu da rehberimiz Orion.' Çivit mavisi yıldız benekli tüyleri ve altın bir taç halkası olan küçük bir baykuş bir taşın üzerine kondu. 'Hoş geldin, Lila,' dedi Orion bilgece. 'Yardıma ihtiyacımız var.'

Lila göksel bahçeye bakındı. 'Ne oldu?' diye sordu. Clover çatlamış bir taş yolu ve boynu bükük yıldız çiçeklerini gösterdi. 'Bir fırtına yıldız ışığı tohumlarını dağıttı,' diye açıkladı. 'Onlar olmadan bahçe çiçek açamaz.' Sable ekledi: 'Ve çit kırıldı, bu yüzden ay güveleri kökleri kemirip duruyor.' Orion'un kocaman sarı gözleri parladı. 'Düzeltmek için birlikte çalışmalıyız.'

Lila gök mavisi çantasını açtı ve küçük bir defter çıkardı. 'Ben yardım edebilirim!' dedi. 'Hadi bir plan yapalım.' Clover ona tohumların nereye gitmesi gerektiğini gösterdi. Sable şaka yaptı: 'Umarım planın ağır taşları taşımayı da içeriyordur!' Lila güldü. 'Hepimiz üzerimize düşeni yapabiliriz.' Orion başını salladı. 'Farklılıklar bizi güçlü kılar.' İhtiyaç duydukları şeyleri toplamak için yola koyuldular.

Önce düşen yıldız ışığı tohumlarını topladılar. Clover'ın yumuşak patileri onları dikkatle alırken, Sable keskin burnuyla koklayıp buldu. Lila çantasını açık tuttu ve Orion parıltıyan kanatlarıyla karanlık köşeleri aydınlattı. 'İşte bir tane!' diye bağırdı Sable, bir çalının altına dalarak. Lila kıkırdadı. 'Bir hazine avcısı gibisin!' Sable gururla gür kuyruğunu salladı.

Sonra çiti onardılar. Sable güçlü ve hızlıydı; taşları taşıyor, dalları örüyordu. Ama patileri küçük düğümler için fazla büyüktü. 'Bu küçük ipleri bağlayamıyorum!' diye homurdandı. Lila öne çıktı. 'Benim parmaklarım küçük ve becerikli. Ben yapabilirim.' Sable dalları sabit tutarken o her düğümü dikkatle bağladı. 'Takım çalışması!' diye sevindi Clover.

Sonunda tohumları ektiler. Clover her birinin tam olarak nereye gitmesi gerektiğini biliyordu, ama yüksek yerlere uzanamayacak kadar kısaydı. 'Keşke daha uzun olsaydım,' diye iç çekti. Lila'nın bir fikri vardı. 'Sable, Clover'ı sırtına alabilir misin?' Sable çömeldi ve Clover üstüne tırmandı. Oradan tohumları yüksek çatlaklara nazıkçe yerleştirdi. Orion büyümelerine yardımcı olmak için yumuşak bir şarkı söyledi.

Çalışırlarken Lila arkadaşlarının ne kadar farklı olduğunu fark etti. Clover sessiz ve dikkatliydi, Sable gürültülü ve şakacıydı, Orion ise sakin ve bilgeydi. 'Hepiniz çok farklısınız,' dedi. 'Bu yüzden mi bu kadar iyi birlikte çalışıyorsunuz?' Orion başını salladı. 'Evet. Farklılıklarımız birbirimize merak duymamızı sağlıyor ve bu da anlamamıza yardımcı oluyor.'

Aniden yer g mb rdedi. Karanlık bir bulut ayı kapladı ve bah e karardı. Yıldız  i ekleri yeniden boynunu b kmeye ba ladı. 'Olamaz!' diye ba ırdı Clover. 'Ay ışı ı olmadan tohumlar filizlenmez!' Sable endişeli g r n yordu. 'Ne yapaca ız?' Orion parıldayan kanatlarını  ırp tı. 'Bah eyi kendimiz aydınlatmalıyız. Lila, cesaretin bize  nc l k edebilir.'

Lila korktu ama derin bir nefes aldı. 'Bunu birlikte yapabiliriz,' dedi. Clover'dan tohumları toplamasını, Sable'dan taşlardan bir çember yapmasını ve Orion'dan en parlak şarkıyı söylemesini istedi. Lila kendisi çeşmenin tepesine tırmandı ve yıldız ışığıyla parlayan çantasını kaldırdı. 'Şimdi!' diye bağırdı. Hepsi tek bir vücut gibi çalıştı.

Harika bir şey oldu. Lila'nın çantasındaki yıldız ışığı, Orion'un şarkısıyla, Sable'ın taşlarıyla ve Clover'ın tohumlarıyla birleşti. Bahçe parlamaya başladı! Çeşme pırıl pırıl suyla fişkırdı ve yıldız çiçekleri başlarını kaldırdı. Ay güveleri uçuşup gitti ve karanlık bulut dağıldı. Göksel bahçe yeniden çiçek açıyordu!

Lila arkadaşlarına baktı. 'Başardık!' dedi. 'Ama tek başımıza yapamazdık.' Clover ona sarıldı. 'Farklı olmanın bir armağan olduğunu görmemize yardım ettin.' Sable kuyruğunu salladı. 'Ve bunu eğlenceli hale getirdin!' Orion gülümsedi, sarı gözleri pırıldadı. 'Buraya her zaman hoş geldin, Lila. Bahçemiz senin bahçen.'

O gece Lila arkadaşlarıyla parlayan çiçeklerin altında oturdu. Ay keklerini paylaştılar ve hikâyeler anlattılar. Lila, ay tavşanının dikkatli hallerinin, gümüş tilkinin şakacı esprilerinin ve yıldız baykuşunun bilge sözlerinin bahçeyi daha güzel bir yer yaptığını öğrendi. 'Hepinizin farklı olmasına sevindim,' dedi. 'Bu dostluğumuzu özel kılıyor.'

Gitme vakti geldiğinde Clover, Lila'ya küçük bir yıldız çiçeği verdi. 'Bunu kendi dünyanda ek,' dedi. 'Bize hatırlatacak.' Sable mor atkısını onun omuzlarına sardı. 'Şans getirsin,' dedi. Orion çantasına bir tüy koydu. 'Yolunu aydınlatsın.' Lila hepsine sarıldı. 'Sizi asla unutmayacağım.'

Lila yıldız tozu yolundan geri yürüdü, kalbi sevinçle doluydu. Yıldız çiçeğini kendi bahçesine dikti ve her gece parladı. Ne zaman aya baksa, arkadaşlarını hatırladı. Ve ne kadar farklı olursak olalım, iyiliğin ve takım çalışmasının harika şeyler başarabileceğini biliyordu. Son.